

2 anekdoter fra Sejs-Svejbæk

Af: Kristian Trampedach

Firmafodbold i de glade 1960'ere.

I midten af tresserne, da jeg havde påbegyndt min læretid som maskinsnedker ved Ellegaards Møbelfabrik, var firmafodbold blevet et stort hit. Ansatte ved de respektive firmaer/fabrikker i lokalområdet dannede hold og dystede mod hindanden med ret stor iver. Nogle af kampene endte også med at modparten fik tilført nogle gevaldige knubs. Det resulterede i, at vi fra samme skuffe selv fik grimme mén.

Ellegaards møbelfabrik skulle i sommeren midt i tresserne dyste mod Gjern Møbelfabrik, og kampen skulle afvikles på et grønt område bag Papirfabrikken i Silkeborg.

Rud Poulsen, der boede på Julsøvej 69, skulle stå for transport af fodboldholdet, idet mange på det tidspunkt ikke havde bil.

Fodboldspillere fra Ellegaards Møbelfabrik og Bøjlefabrikken med Rud Poulsen yderst til venstre.

Et hold bestod efter min hukommelse af 7 mand, hvoraf en skulle være målmand. Og målmanden var naturligvis Rud, idet han havde korpuset med sig og samtidig var i god foderstand. Så en sommeraften efter arbejdstid var de 6 mand klar. Rud var naturligvis fører af sin Adler, hvorefter hele holdet blev pakket ind og fyldte resten af bilens tomrum ud.

Adleren (en klon af DKW) var en førkrigs-model og ikke af nyeste årgang. Med de mangler, den nu havde, kørte vi mod Silkeborg med en lille smule overvægt og godt med dug på ruderne. Da vi kom til fuldt stop, hvor Sejsvej munder ud i Århusvejen ved Hjelekiosken, fortsatte bilen tværs over den stærkt trafikerede Århusvej til Smedebakken. Alle i bilen råbte "Rud, Rud - stands bilen stands bilen".

Endelig langt om længe fik Rud standset bilen oppe på Smedebakken, tørrede sveden af panden og

sagde ” Det må I sku undskylde, jeg glemte fand’me at pumpe bremserne.” Jeg kan ikke huske om vi vandt kampen, men det har vi sikkert gjort, idet ”Tømmer Møller” også kaldet ”Gas Møller” var dommer/lokalpatriotisk og kom fra Sejs.

Vognmand Magnussen og Lysets Engel.

En anekdote som jeg har fået fortalt af efterkommerne:

Vi skal nok knap 80 år tilbage i tiden, hvor Ejvind Magnussen (barnebarn af Carl Svensker), der boede i landejendommen Sejs Søvej 27, drev lidt hestetrukken vognmandsfirma, når han havde fri som kusk på Træskofabrikken.

Hestevognen ved Svejbæk Station. Det er Ejvind Magnussen til højre.

Han havde lovet, at køre et stort flyttelæs til en anden adresse, men kunne godt se, at det nok var lige rigeligt for den ene fjordhest, han havde. Ejvind måtte simpelthen ud for at låne en ekstra hest - ellers gik det ikke. Og hvor kunne han så låne en hest? Jaaah der var jo Robert Nielsen, som havde en lille landejendom på Kildevej 21 i Svejbæk.

Men - hvordan var det nu? Han havde jo sine forældre til at bo hos sig, idet ejendommen ”Birkelide”, som de bestyrede efter den store brand i 1941, var blevet solgt af ejeren: maler Herman Rasmussen. Robert Nielsens forældre tilhørte Indre Mission, og faderen sad i Linå Menighedsråd.

Men Ejvind måtte selvfølgelig gøre et forsøg. Han kendte Robert, idet de var jævnaldrene og havde arbejdet sammen på Træskofabrikken!

Robert var også kendt for sit gode humør og havde bestemt ikke en underudviklet humor.

Så det traf sig på den måde, at Ejvind gik op til Robert og forsigtigt spurgte, om der var en mulighed for at låne hans hest og fik flettet ind, at han naturligvis vidste det var på en søndag, og

det derfor nok ikke var så godt. Hvortil Robert med et glimt i øjet sagde til Ejvind, at han var sikker på, at hesten ikke kendte ugedagene, og i øvrigt var hesten ikke spor missionsk.

Så Ejvind vendte glad hjem og fik ordren om flytning afviklet den efterfølgende søndag.

Videre havde den rare Robert mange tillidshverv: Formand for borgerforeningen i en årrække, og medlem af skolekommissionen. Han lagde mange kræfter i den lokale dilettant-gruppe. Og endelig havde han sammen med sin kone, Lene, den kvartalsvise aflæsning af elmålere. Når de beskæftigede sig med det, gik de begge under tilnavnet "Lysets Engler".